

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 243

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 octombrie 1996

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Hotărârea nr. 37 din 2 octombrie 1996	1-2	886. — Hotărâre privind numirea în funcția de subprefect al județului Satu Mare.....	11
Hotărârea nr. 38 din 2 octombrie 1996	3-4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Hotărârea nr. 39 din 2 octombrie 1996	4-5	439. — Ordin al ministrului de stat, ministrul muncii și protecției sociale, privind înființarea Comisiei speciale pentru punerea în aplicare a Ordinului ministrului de stat, ministrul muncii și protecției sociale, nr. 311/1996	11-12
Hotărârea nr. 40 din 2 octombrie 1996	6	1.933. — Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, privind lansarea unor emisiuni de titluri de stat cu dobândă	12-13
Hotărârea nr. 41 din 2 octombrie 1996	7	★	
Hotărârea nr. 42 din 2 octombrie 1996	8	8. — Decizie privind aprobarea soluțiilor referitoare la aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 2/1996.....	13-16
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
882. — Hotărâre privind numirea în funcția de subprefect al județului Sibiu	9		
883. — Hotărâre privind numirea în funcția de subprefect al județului Botoșani	9		
884. — Hotărâre privind numirea în funcția de subprefect al județului Brașov.....	10		
885. — Hotărâre privind eliberarea din funcția de subprefect al județului Satu Mare	10		

HOTĂRÂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 37 din 2 octombrie 1996

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Ioan Deleanu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasile — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Ioan Griga — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Președinte al României, depusă la Biroul Electoral Central cu nr. 259 din 28 septembrie 1996.

Contestația a fost înaintată Curții Constituționale și formează obiectul Dosarului nr. 239D/1996.

Curtea a decis soluționarea contestației fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării ei în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, art. 11 alin. (2) și (3), și art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestației.

Pe rol soluționarea contestației formulate de domnul Petru Bucur-Volk privind neînregistrarea de către Biroul

În contestație se susține că, în mod greșit, Biroul

candidaturii sale pe motiv că nu este însoțită de lista susținătorilor în condițiile art. 9 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 69/1992, deoarece această cerință a legii nu este prevăzută în Constituție și, în consecință, trebuie înlăturată. Din cuprinsul contestației rezultă că domnul Petru Bucur-Volk a solicitat Biroului Electoral Central ca numărul susținătorilor să poată fi „temporar” mai mic decât cel de 100.000 prevăzut de lege, până la data limită de înregistrare a candidaturilor, și că „nu va încerca să eludeze în mod incorect și inechitabil față de alți candidați numărul de 100.000 de semnături, prevăzut de art. 9 lit. c) din Legea nr. 69/1992, în sensul că, dacă până la 4 octombrie nu va putea prezenta Biroului Electoral Central restul de semnături până la 100.000 necesare (original și 3 copii, ceea ce este posibil), atunci își va retrage de bunăvoie candidatura”. De asemenea, consideră că dispozițiile art. 9 alin. (2) lit c) din Legea nr. 69/1992 sunt neconstituționale, deoarece „ridică un obstacol, o barieră artificială în calea literei și spiritului art. 81 din Constituție coroborat cu art. 35” și că Biroul Electoral Central „a înregistrat printr-o derogare evidentă candidatura domnului Ion Iliescu la funcția de Președinte al României, deși știa că Domnia sa fusese anterior ales de două ori în această funcție”, încalcând astfel prevederile art. 10 din Legea nr. 69/1992; prin Hotărârea nr. 1 din 8 septembrie 1996, Curtea Constituțională a decis, în fapt, că art. 10 din Legea nr. 69/1992 este neconstituțională, de unde rezultă că „în ierarhia normelor juridice Constituția se află deasupra Legii nr. 69/1992, deci și art. 35 din Constituție prevalează asupra art. 9 din Legea nr. 69/1992”.

Procurorul solicită respingerea contestației, întrucât, în conformitate cu art. 3 alin. (2) și art. 9 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, depunerea candidaturii se face numai dacă este însoțită de lista sau listele a cel puțin 100.000 de susținători, cerință de ordine publică; astfel fiind, derogarea solicitată este în afara legii. Cât privește celelalte motive, arată că acestea au fost soluționate de Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 1 din 8 septembrie 1996.

CURTEA,

luând în dezbatere contestația înaintată de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să o soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B. a), ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și pe cele ale art. 2 alin. (2) și art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de domnul Petru Bucur-Volk.
Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Parte I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Analizând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

Prin contestație se cere o derogare temporară de la dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 69/1992, în sensul de a se permite candidatului ca depunerea listelor de susținători să se facă până la data de 4 octombrie 1996, dată limită de înregistrare a candidaturii.

Această cerere este inadmisibilă, întrucât, potrivit Legii nr. 69/1992, o candidatură nu poate fi înregistrată sub condiția rezolutorie a îndeplinirii ulterioare a prevederilor legale, care, sub acest aspect, au caracter imperativ și se referă exclusiv la momentul înregistrării.

În motivarea contestației se mai susține, de asemenea, că, întrucât condiția legală a prezentării unor liste de semnături nu este prevăzută în Constituție, art. 9 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 69/1992, care prevede această condiție, intră în conflict cu dispozițiile constituționale referitoare la eligibilitate. Această susținere nu este întemeiată, deoarece dreptul de a fi ales și propunerea candidaturii sunt două aspecte diferite. Evident că o propunere de candidat nu poate privi decât pe o persoană care întrunește condițiile constituționale de eligibilitate, dar alegerile pentru funcția de Președinte al României pot avea loc numai cu respectarea procedurii electorale instituite prin Legea nr. 69/1992, adoptată în temeiul art. 72 alin. (3) lit. a) din Constituție. De aceea depunerea candidaturii face parte din procedura electorală, așa încât cerința ca propunerea candidaturii să fie reprezentativă, având adeziunea a cel puțin 100.000 de susținători, constituie o condiție legală ce nu vine în conflict cu dreptul constituțional al contestatorului de a fi ales.

În ce privește afirmația potrivit căreia Curtea Constituțională ar fi admis anterior derogări de la prevederile imperative ale Legii electorale nr. 69/1992, aceasta este inexactă, Hotărârea nr. 1 din 8 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 9 septembrie 1996, invocată de contestator, referindu-se la o cu totul altă ipoteză.

Față de cele arătate și având în vedere că însuși contestatorul recunoaște că nu a respectat cerințele legii privind listele de susținători, se constată că motivele invocate de contestator sunt neîntemeiate și, în consecință, contestația urmează a fi respinsă.

Magistrat-asistent,

Revizor

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 38

din 2 octombrie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Ioan Deleanu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestației în anulare, formulată în temeiul art. 317 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, de domnul Flueraș Ion împotriva Hotărârii Curții Constituționale nr. 35 din 27 septembrie 1996, de respingere a contestației sale privind înregistrarea candidaturii domnului Petre Roman.

Curtea a decis soluționarea prezentei contestații fără citarea contestatorului, potrivit procedurii legale referitoare la soluționarea contestării candidaturilor la funcția de Președinte al României, având în vedere caracterul său de incident procedural în cadrul contenciosului electoral și ținând seama de cerința legală a rezolvării litigiilor în domeniul electoral cu respectarea termenelor prevăzute de lege, conform prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, art. 11 alin. (2) și (3) și art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992. De aceea, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că prevederile art. 85 și următoarele din Codul de procedură civilă, referitoare la citarea sau înfățișarea părților, sunt incompatibile cu procedura juridică de soluționare a contestației de față.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestației.

În contestație se cere anularea hotărârii atacate pe această cale, întrucât judecata s-a făcut fără citarea contestatorului, considerându-se că sunt incidente prevederile art. 317 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, conform cărora hotărârile irevocabile pot fi atacate cu contestație în anulare, când procedura de chemare a părții nu a fost îndeplinită potrivit cerințelor legii, iar acest motiv nu a putut fi invocat pe căile ordinare de atac.

Procurorul, având cuvântul, apreciază că, ținând seama de dispozițiile legale aplicabile contenciosului electoral președințial, contestația în anulare, formulată de domnul Flueraș Ion, este inadmisibilă.

CURTEA,

luând în dezbateri contestația în anulare, constată, cu opinia majorității, că judecata în această cauză a fost făcută în

soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 317 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă.

În opinia separată se arată că, deoarece, față de dispozițiile constituționale și legale, jurisdicția constituțională nu include și căile extraordinare de atac, iar în acest domeniu nu sunt aplicabile dispozițiile procedurale civile, cererii de față îi sunt aplicabile dispozițiile constituționale și legale privitoare la rezolvarea petițiilor. Ca atare, rezolvarea acestora prin proceduri juridice este contrară Constituției și dispozițiilor legale în materie.

Analizând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992, ale prevederilor art. 85 alin. (2) din Legea nr. 68/1992 și ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, Curtea reține următoarele:

Deși în cuprinsul contestației nu a fost precis indicată hotărârea atacată, se constată că, întrucât contestația împotriva înregistrării candidaturii domnului Petre Roman, formulată de domnul Flueraș Ion, a format obiectul Dosarului nr. 237D/1996, prezenta contestație în anulare privește Hotărârea nr. 35 din 27 septembrie 1996.

În conformitate cu prevederile art. 85 alin. (2) din Legea nr. 68/1992, împotriva hotărârilor definitive pronunțate în contenciosul electoral, reglementat de această lege, nu există cale de atac. În acest sens, prin Decizia Curții Constituționale nr. 3 din 30 iunie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 15 iulie 1992, s-a decis că dispoziția respectivă este constituțională, fiind conformă exigențelor impuse de specificul procesului electoral. Obiecția de neconstituționalitate pentru soluționarea căreia s-a emis această decizie privea tocmai admisibilitatea căilor extraordinare de atac în domeniul contenciosului electoral.

Întrucât art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României prevede că dispozițiile legale referitoare la judecarea contestațiilor și a oricăror alte cereri din Legea nr. 68/1992 se aplică și în ce privește alegerile președințiale, rezultă că prevederile art. 85 alin. (2) din Legea nr. 68/1992 sunt incidente și în ce privește contenciosul electoral privind alegerile președințiale.

În consecință, împotriva hotărârilor Curții Constituționale emise pentru soluționarea contestațiilor privind înregistrarea sau neînregistrarea unei candidaturi nu există nici o cale

În același sens, prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 2 din 3 martie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 25 martie 1994, s-a statuat că „în activitatea jurisdicțională a Curții Constituționale contestația în anulare este exclusă”.
Față de cele arătate, rezultă că prezenta contestație urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B. a), ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, pe cele ale art. 2 alin. (2) și ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, precum și ale art. 85 alin. (2) din Legea nr. 68/1992, raportate la art. 317 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca inadmisibilă contestația în anulare formulată de domnul Flueraș Ion împotriva Hotărârii Curții Constituționale nr. 35 din 27 septembrie 1996.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRĂREA Nr. 39 din 2 octombrie 1996

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Ioan Deleanu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Ioan Griga — procuror
Valer-Vasilie Bică — magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestațiilor privind înregistrarea candidaturii domnului Petre Roman pentru funcția de Președinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996, depuse la Biroul Electoral Central, după cum urmează:

— nr. 276 din 1 octombrie 1996, a domnului Popa Gheorghe;

— nr. 268 din 30 septembrie 1996, a domnului Claudiu Iordache.

Contestațiile au fost înaintate Curții Constituționale și formează obiectul dosarelor nr. 241D/1996 și nr. 245 D/1996.

Curtea a decis soluționarea contestațiilor fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării lor în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, art. 11 alin. (2) și (3) și art. 28 alin. (1) din

nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestațiilor.

În motivarea contestației domnului Popa Gheorghe se susține, în esență, că domnul Petre Roman nu ar avea cetățenia română, deoarece tatăl său s-a născut la Oradea, în perioada austro-ungară, a devenit cetățean român prin alipirea Ardealului, dar, ulterior, în calitate de comunist, a luptat voluntar în Spania, la „Brigăzile Roșii”, iar guvernul român a retras cetățenia tuturor celor aflați în situația sa, din care cauză s-a refugiat în U.R.S.S., unde a primit cetățenia sovietică; în Uniunea Sovietică a activat în armata acesteia, apoi a contribuit la „răpirea Basarabiei, Bucovinei de Nord și a Ținutului Herța”, a înființat un post de radio — „România liberă” pe lângă „Radio Moscova” — și a ajutat la formarea diviziilor „Tudor Vladimirescu” și „Horia, Cloșca și Crișan”; s-a înapoiat, apoi, în țară cu gradul de „locotenent-colonel (politruc)”, a activat în armata română, unde a ajuns general, sprijinind U.R.S.S. Se mai arată în contestație că, după decembrie 1989, Petre Roman, împreună cu alții, a acaparat puterea prin mijloace ilegale, marginalizând pe adevărații revoluționari, cum a fost generalul Doina Cornea, și ignorând „Proclamația de la Timișoara”, iar în perioada cât a fost prim-ministru

de asemenea, se arată că a promovat o politică de apropiere de fosta U.R.S.S., fără a se asigura retrocedarea pământurilor românești răpite de aceasta.

În motivarea contestației domnului Claudiu Iordache se arată că «domnul Petre Roman, în calitate de prim-ministru, în seara zilei de 14 noiembrie 1990, cu ocazia unei întâlniri în cabinetul său de la Palatul Victoria, la care au participat Claudiu Iordache, Dan Marțian, Alexandru Bârlădeanu și Virgil Măgureanu, la întrebarea: „Ce veți face dacă participanții la mitingul Alianței Civice, anunțat pentru ziua următoare, vor înconjura Guvernul?“, a răspuns: „Dacă nu respectă legea, trageți în ei!“ Dispoziția sa pentru un astfel de ordin a fost imediat amendată de către Alexandru Bârlădeanu, Virgil Măgureanu și subsemnatul. Premierul, realizând gravitatea cuvintelor sale, și-a retras propunerea». În continuare, contestatorul apreciază că „domnul Petre Roman a demonstrat, în perioada exercitării mandatului său, în numeroase situații, pierderi ale lucidității, exprimarea impulsivă și iresponsabilă a voinței de a-și prezerva poziția politică și cu prețul necruțării unor vieți românești“.

Deoarece contestațiile au același obiect, și anume înregistrarea candidaturii domnului Petre Roman, iar între motivele invocate există o strânsă legătură, președintele Curții Constituționale, pentru o mai bună administrare a justiției, pune în discuție conexarea dosarelor.

Procurorul este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 245D/1996 la Dosarul nr. 241D/1996, care a fost primul înregistrat, urmând a se pronunța asupra tuturor contestațiilor printr-o singură hotărâre.

Procurorul, având cuvântul în fond, apreciază ca neîntemeiate contestațiile, întrucât motivele invocate nu reprezintă cauze de neeligibilitate, ci simple considerațiuni politice.

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B. a), ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și pe cele ale art. 2 alin. (2) și art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiate contestațiile privind înregistrarea candidaturii domnului Petre Roman la funcția de Președinte al României, formulate de domnii Popa Gheorghe și Claudiu Iordache.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

CURTEA,

luând în dezbateri contestațiile înaintate de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să le soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestațiile în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

Motivele invocate în contestații nu reprezintă impedimente juridice pentru ca o persoană să poată candida la funcția de Președinte al României, în sensul art. 34 alin. (2), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (3), art. 35 alin. (2) și art. 81 alin. (4) din Constituție, astfel încât nu pot constitui temei legal pentru infirmarea înregistrării de către Biroul Electoral Central a candidaturii domnului Petre Roman la alegerile președințiale din 3 noiembrie 1996. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe hotărâri emise cu prilejul alegerilor din anul 1992 și al alegerilor din acest an, neexistând temei pentru a se reveni asupra celor statuate.

Prin natura lor, aceste motive exced atribuțiilor Curții Constituționale, definite de Constituție și de Legea nr. 69/1992, putând fi, eventual, apreciate numai de corpul electoral cu prilejul exprimării votului.

În ce privește susținerea că domnul Petre Roman nu ar avea cetățenia română, deoarece tatăl său nu ar fi avut cetățenia respectivă, aceasta constituie o simplă afirmație și, ca atare, nu poate reprezenta un impediment la înregistrarea candidaturii sale.

În consecință, contestațiile ce fac obiectul judecății de față urmează să fie respinse.

Magistrat-asistent,

Veer Vasilu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRĂREA Nr. 40

din 2 octombrie 1996

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Ioan Deleanu — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Ioan Griga — procuror
 Constantin Burada — magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestației privind înregistrarea candidaturii domnului Nicolae Manolescu pentru funcția de Președinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996, depusă de domnul Pisone B. Alexandru la Biroul Electoral Central, cu nr. 277 din 1 octombrie 1996.

Contestația a fost înaintată Curții Constituționale și formează obiectul Dosarului nr. 242 D/1996.

Curtea a dispus soluționarea contestației fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării ei în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, art. 11 alin. (2) și (3) și art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestației.

În motivarea contestației, domnul Pisone B. Alexandru arată că, în calitate de veteran de război și fost deținut politic, la data de 7 aprilie 1994, a solicitat Președinției României repartizarea unei locuințe, cerere ce a fost transmisă Primăriei Capitalei care, la rândul său, a înaintat-o spre soluționare Primăriei sectorului 2 București. Întrucât nu a primit nici un răspuns, la data de 27 septembrie 1994 „a reușit” să intre în audiență la primar, membru al Partidului Alianței Civice, al cărui președinte este domnul Nicolae Manolescu, însă acesta i-a refuzat repartizarea unui spațiu, cu motivarea că trebuie să locuiască împreună cu soția sa care își are domiciliul în Austria, la Viena, invocând în acest sens „Legea comunistă nr. 5/1973”. Învederându-i că în actuala democrație se permite ca soții să aibă domiciliu diferite, domnul primar, „cu obraznicie și fără a ține seama că am 76 de ani și sunt fost deținut politic și locotenent-colonel veteran de război decorat”, i-a spus că „nu mai am timp să vorbesc cu dumneata”. În această situație, la data de 11 octombrie 1994 s-a adresat domnului Nicolae Manolescu, președintele Partidului Alianței

Civice, relatându-i cele întâmplate. Deși domnul Nicolae Manolescu, în propaganda electorală pe care o desfășoară, „tipă peste tot” despre drepturile omului, despre Curtea de Onoare și Demnitate pe care a înființat-o la Congresul Alianței Civice de la Alba Iulia și critică pe alții etc., nu i-a răspuns la scrisoarea sa, ceea ce l-a determinat să facă o nouă sesizare la care, de asemenea, nu a primit răspuns. Se întreabă dacă domnul Nicolae Manolescu va proceda la fel, ca și în cazul său, cu alți cetățeni care-i solicită ajutor pentru rezolvarea „necazurilor lor” și dacă dânsul poate fi înscris candidat la Președinția României, la alegerile din acest an.

Procurorul, având cuvântul în fond, solicită respingerea contestației, întrucât motivele invocate nu reprezintă cauze de neeligibilitate.

CURTEA,

luând în dezbatere contestația înaintată de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să o soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

Motivele invocate nu reprezintă impedimente juridice pentru ca o persoană să poată candida la funcția de Președinte al României, în sensul art. 34 alin. (2), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (3), art. 35 alin. (2) și art. 81 alin. (4) din Constituție, astfel încât nu pot constitui temei legal pentru infirmarea înregistrării de către Biroul Electoral Central a candidaturii domnului Nicolae Manolescu la alegerile președințiale din 3 noiembrie 1996. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe hotărâri, cu prilejul alegerilor din anul 1992 și al alegerilor din acest an, neexistând temei pentru a se reveni asupra celor statuate.

Prin natura lor, aceste motive de ordin politic și moral exced atribuțiilor Curții Constituționale, definite de Constituție și de Legea nr. 69/1992, putând fi, eventual, apreciate numai de corpul electoral cu prilejul exprimării votului.

În consecință, contestația ce face obiectul judecății de față urmează a fi respinsă.

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B.a), ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și pe cele ale art. 2 alin. (2) și art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiată contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Nicolae Manolescu la funcția de Președinte al României, formulată de domnul Pisone B. Alexandru.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Magistrat-asistent,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 41

din 2 octombrie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Ioan Deleanu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Valer-Vasilie Bică	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestației privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996, formulată de domnul Dinu Emil-Dumitru și depusă la Biroul Electoral Central cu nr. 283 din 1 octombrie 1996.

Contestația a fost înaintată Curtii Constituționale și formează obiectul Dosarului nr. 243 D/1996.

Curtea a decis soluționarea contestației fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării ei în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, art. 11 alin. (2) și (3) și art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestației.

În contestație se susține că, potrivit art. 35 din Constituție, art. 9 și art. 10 din Legea nr. 69/1992, domnul Ion Iliescu nu mai are dreptul să candideze la funcția de Președinte al României, deoarece a îndeplinit anterior această funcție de două ori, în urma alegerilor din 1990 și, apoi, din 1992. Contestatorul arată că principiul neretroactivității invocat în Hotărârea nr. 1 din 8 septembrie 1996, deși pertinent, nu este concludent pentru motivarea acesteia și că, în temeiul art. 27 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională veghează la respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României în condițiile prevăzute de legea electorală, astfel încât trebuia să facă o aplicare strictă a art. 10 din Legea nr. 69/1992, fără a-l interpreta.

Procurorul, având cuvântul în fond, pune concluzii de respingere a contestației ca neîntemeiată, deoarece Curtea Constituțională a statuat prin Hotărârea nr. 1 din 8 septembrie 1996 că primul mandat președințial a fost exercitat ca urmare a alegerilor din 1992, astfel încât domnul Ion Iliescu poate candida pentru un nou mandat la alegerile din 1996.

CURTEA,

luând în dezbatere contestația înaintată de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să o soluționeze în

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B.a), ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și pe cele ale art. 2 alin. (2) și art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii
HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiată contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, formulată de domnul Dinu Emil-Dumitru.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

Contestația domnului Dinu Emil-Dumitru se întemeiază, în esență, pe un singur motiv, și anume neconstituționalitatea depunerii candidaturii domnului Ion Iliescu, întrucât ar fi pentru un al treilea mandat. În legătură cu acest motiv, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Hotărârea nr. 1 din 8 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 9 septembrie 1996, ca și prin alte hotărâri ulterioare privind aceeași problemă, și nu există motive să se revină asupra celor statuate. Astfel, s-a stabilit că „mandatul președințial reglementat de Constituția României nu poate fi așezat în prelungirea unor durate de îndeplinire a funcției de Președinte al României, anterioare intrării în vigoare a legii fundamentale” și că „mandatul de Președinte al României din perioada 1992–1996 este primul mandat constituțional al domnului Ion Iliescu”. În consecință, motivul invocat în legătură cu numărul mandatelor exercitate până în prezent de domnul Ion Iliescu este neîntemeiat.

În sprijinul argumentării, în contestație s-a invocat și faptul că, în conformitate cu art. 27 din Legea nr. 47/1992, Curtea este obligată să facă o aplicare strictă a dispozițiilor art. 10 din această lege, fără a-l putea interpreta. Este o susținere inadmisibilă, deoarece, de principiu, aplicarea unei dispoziții legale presupune interpretarea sa prealabilă. Așa cum s-a statuat prin Hotărârea nr. 1 din 8 septembrie 1996, cât și prin alte hotărâri ulterioare pronunțate în același sens, invocarea art. 10 din Legea nr. 69/1992, întrucât se referă la nesocotirea unor dispoziții din Constituție, imprimă litigiului electoral trăsăturile contenciosului constituțional, în care Curtea, în calitate de garant al supremației Constituției, trebuie să se raporteze la dispozițiile acesteia și nu doar la cele ale unor acte subsecvente și inferioare. De aceea prevederile art. 10 nu pot fi opuse normei constituționale instituite de art. 81 alin. (4), iar prevederile sale nu pot fi interpretate decât în concordanță cu dispozițiile constituționale respective, referindu-se la aceeași interdicție, ce privește exclusiv mandatul constituțional al Președintelui României.

Față de cele arătate, rezultă că mandatul de Președinte al României din perioada 1992–1996 este primul mandat constituțional al domnului Ion Iliescu. În consecință, contestația ce face obiectul judecății de față urmează să fie respinsă.

Magistrat-asistent,
Valer-Vasilie Bică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 42

din 2 octombrie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Ioan Deleanu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestației privind înregistrarea candidaturii domnului Ioan Pop de Popa pentru funcția de Președinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996, depusă de domnul Rai I. Mircea la Biroul Electoral Central, cu nr. 266 din 30 septembrie 1996.

Contestația a fost înaintată Curții Constituționale și formează obiectul Dosarului nr. 244 D/1996.

Curtea a dispus soluționarea contestației fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării ei în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, art. 11 alin. (2) și (3) și art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestației.

În motivarea contestației se arată că domnul Ioan Pop de Popa este propus de Uniunea Națională de Centru, „o alianță eterogenă și conjuncturală de partide: P.D.A.R., M.E.R. și P.U.R., înființate după anul 1989, în care unii membri, mercenari racolați de oligarhia economico-financiară planetară, au participat la structurile politice ce au instaurat haosul și degradingolada în economie“ și au contribuit, prin abuz și dictat, la desființarea programelor strategice de dezvoltare social-economică, la distrugerea agriculturii prin desființarea abuzivă a C.A.P., la distrugerea sistemelor de irigații, a tehnologiilor și a mașinilor agricole, la distrugerea „septelului de animale“, precum și la distrugerea mediului ambiant prin introducerea în țară a deșeurilor toxice, atenuându-se astfel „la potențialul biologic și de securitate a sănătății poporului român“, toate acestea reflectându-se în degradarea accentuată a nivelului de trai și a moralității populației.

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B.a), ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și pe cele ale art. 2 alin. (2) și art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiată contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Ioan Pop de Popa la funcția de Președinte al României, formulată de domnul Rai I. Mircea.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

De asemenea, contestatorul arată că membrii alianței „sunt complici la evenimentele din decembrie 1989, culminante cu o lovitură de stat pe fondul unui scenariu organizat de revoluție, în care au fost asasinați cu cinism și sânge rece circa 1.000 de oameni naivi, nevinovați“.

În concluzie, consideră că domnul Ioan Pop de Popa, „fiind înconjurat de un anturaj vicios“, nu are puterea și condițiile morale necesare înscrierii pe lista candidaților pentru funcția de Președinte al României.

Procurorul, având cuvântul în fond, apreciază ca neîntemeiată contestația, întrucât motivele invocate nu reprezintă cauze de neeligibilitate, ci simple considerațiuni politice.

CURTEA,

luând în dezbatere contestația înaintată de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să o soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

Motivele invocate în contestație nu reprezintă impedimente juridice pentru ca o persoană să poată candida la funcția de Președinte al României, în sensul art. 34 alin. (2), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (3), art. 35 alin. (2) și art. 81 alin. (4) din Constituție, astfel încât nu pot constitui temei legal pentru infirmarea înregistrării de către Biroul Electoral Central a candidaturii domnului Ioan Pop de Popa la alegerile președințiale din 3 noiembrie 1996. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe hotărâri, cu prilejul alegerilor din anul 1992 și al alegerilor din acest an, neexistând temei pentru a se reveni asupra celor statuate.

Prin natura lor, aceste motive de ordin politic și moral exced atribuțiilor Curții Constituționale, definite de Constituție și de Legea nr. 69/1992, putând fi, eventual, apreciate numai de corpul electoral cu prilejul exprimării votului.

În consecință, contestația ce face obiectul judecății de față urmează a fi respinsă.

Magistrat-asistent
Doina Suliman

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**
privind numirea în funcția de subprefect
al județului Sibiu

În temeiul dispozițiilor art. 106 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — Domnul Nicola Iordan se numește în funcția de subprefect al județului Sibiu începând cu data de 24 septembrie 1996.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 30 septembrie 1996.
Nr. 882.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind numirea în funcția de subprefect
al județului Botoșani

În temeiul dispozițiilor art. 106 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — Domnul Poplauschi Victor se numește în funcția de subprefect al județului Botoșani începând cu data de 1 octombrie 1996.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 30 septembrie 1996.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind numirea în funcția de subprefect
al județului Brașov

În temeiul dispozițiilor art. 106 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată,

Guvernul României h o t Ă r Ă ș t e :

Articol unic. — Domnul Briceanu Doru se numește în funcția de subprefect al județului Brașov începând cu data de 1 octombrie 1996.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 30 septembrie 1996.
Nr. 884.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind eliberarea din funcția de subprefect
al județului Satu Mare

În temeiul dispozițiilor art. 106 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată,

Guvernul României h o t Ă r Ă ș t e :

Articol unic. — Domnul Nicoară Ioan se eliberează din funcția de subprefect al județului Satu Mare începând cu data de 2 octombrie 1996.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind numirea în funcția de subprefect
al județului Satu Mare

În temeiul dispozițiilor art. 106 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 69/1991, republicată,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — Domnul Török Francisc se numește în funcția de subprefect al județului Satu Mare începând cu data de 2 octombrie 1996.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
 Secretar de stat,
 șeful Departamentului
 pentru Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 30 septembrie 1996.
 Nr. 886.

A C T E A L E O R G A N E L O R D E S P E C I A L I T A T E
A L E A D M I N I S T R A Ţ I E I P U B L I C E C E N T R A L E

MINISTERUL MUNCII ŞI PROTECŢIEI SOCIALE

O R D I N

privind înființarea Comisiei speciale pentru punerea în aplicare
a Ordinului ministrului de stat, ministrul muncii și protecției sociale, nr. 311/1996

Ministru de stat, ministrul muncii și protecției sociale, în baza Decretului nr. 223/1992 pentru numirea Guvernului României,

având în vedere: art. 38 din Constituția României, Legea nr. 83/1995, aprobarea domnului prim-ministru Nicolae Văcăroiu pe Memorandumul nr. H (02) 8.190 privind problemele pe care le determină prezența muncitorilor români în Israel și Ordinul ministrului de stat, ministrul muncii și protecției sociale nr. 311 din 7 august 1996,

în baza art. 5 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 448/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, republicată,
 emite următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu data prezentului ordin se constituie în cadrul Ministerului Muncii și Protecției Sociale Comisia specială pentru punerea în aplicare a Ordinului ministrului de stat, ministrul muncii și protecției sociale nr. 311 din 7 august 1996, denumită în continuare *Comisia*

Comisia specială se află în subordinea secretarului de stat care coordonează Direcția generală de legislația muncii și contencios și Direcția generală de forță de muncă și șomaj.

Art. 2. — Rolul Comisiei speciale este de coordonare, avizare și verificare a plasării forței de muncă românești pe

Art. 3. — Comisia specială este formată din: președinte și doi membri, salariați ai Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

Persoanelor nominalizate în aceste funcții prin decizie a secretarului de stat coordonator li se va completa fișa postului cu obligațiile și răspunderile cuprinse în prezentul ordin.

Art. 4. — Atribuțiile Comisiei speciale sunt următoarele:

a) verificarea și avizarea respectării prevederilor Ordinului nr. 311/1996 de către agenții economici de pe teritoriul României și persoanele fizice române care intenționează să plaseze forță de muncă, respectiv să desfășoare individual activitate lucrativă pe teritoriul Statului Israel;

b) verificarea și avizarea societăților de asigurări care urmează să încheie contracte de asigurare pentru persoanele fizice române ce se deplasează în scopuri lucrativă în Statul Israel;

c) dispunerea măsurilor de control și supraveghere a persoanelor prevăzute la lit. a) și a societăților de asigurări prevăzute la lit. b) pentru îndeplinirea obligațiilor ce le revin din prezentul ordin, precum și din alte reglementări legale referitoare la plasarea forței de muncă.

Art. 5. — Pe baza sesizărilor formulate de persoanele interesate, cu privire la încălcările contractelor de muncă și de asigurări, Comisia specială efectuează verificări și propune secretarului de stat coordonator măsuri și sancțiuni

corespunzătoare pentru nerespectarea prevederilor din prezentul ordin.

Comisia specială va aplica următoarele sancțiuni:

a) suspendarea activității agenților economici, cu privire la plasarea forței de muncă pe teritoriul Statului Israel, până la înlăturarea cauzelor care au determinat această măsură;

b) anularea dreptului de plasare a forței de muncă și a dreptului de încheiere a contractului de asigurări pentru agenții economici care nu și-au respectat obligațiile asumate;

c) propune asociațiilor profesionale implicate interdicția de plasare a forței de muncă către acei beneficiari de pe teritoriul Statului Israel care au încălcat prevederile contractelor de muncă cu persoanele române angajate.

Art. 6. — Comisia specială va funcționa după regulamentul de organizare și funcționare propriu, ce urmează a fi aprobat de secretarul de stat coordonator.

Art. 7. — În scopul îndeplinirii atribuțiilor cu care a fost investită, Comisia specială va colabora cu direcțiile de muncă și protecție socială teritoriale, cu Oficiul de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare, instituit prin Legea nr. 136/1995, și cu asociațiile profesionale implicate din România și Israel.

Art. 8. — Cu aducerea la îndeplinire a prezentului ordin se însărcinează secretarul de stat coordonator al Direcției generale de legislația muncii și Direcția generală de forță de muncă și șomaj.

Ministru de stat, ministrul muncii și protecției sociale,

Dan Mircea Popescu

București, 30 septembrie 1996.
Nr. 439.

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

privind lansarea unor emisiuni de titluri de stat cu dobândă

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, republicată, în baza prevederilor art. 18 din Legea bugetului de stat pe anul 1996 nr. 29/1996, ale art. 7 din Legea nr. 91/1993 privind datoria publică și ale Convenției nr. 20.169/1994, încheiată între Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă lansarea unor emisiuni de titluri de stat, numite *certIFICATE DE TREZORERIE CU DOBÂNDĂ*, seriile 1996 H1, 1996 H2, 1996 H3, destinate finanțării și refinanțării parțiale a deficitului bugetar, în valoare nominală totală de

Valoarea nominală poate fi majorată în funcție de necesitățile de finanțare a deficitului bugetului de stat.

Art. 2. — Certificatele de trezorerie cu dobândă sunt puse în vânzare la valoarea nominală (100%), la datele de

Art. 3. — Scadența certificatelor de trezorerie cu dobândă seriile 1996 H1, 1996 H2, 1996 H3, este la 91 de zile de la data lansării, respectiv 10, 17 și 24 ianuarie 1997.

Art. 4. — Dobânda a cărei rată se va situa la nivelul ratei medii a dobânzii pe piața interbancară BUBID la 3 luni, stabilită de Banca Națională a României pentru tranzacțiile încheiate cu 5 zile lucrătoare anterior datei emisiunii plus 1 (un) punct procentual, se va plăti la scadență și se va determina după formula:

$$D = \frac{K \times i \times \text{Nr. de zile până la scadență}}{360},$$

în care:

D = valoarea dobânzii;

K = valoarea nominală totală;

i = rata dobânzii.

Art. 5. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu dobândă este de 10.000.000 lei.

Art. 6. — Lansarea emisiunii de titluri de stat se face prin subscripție publică, certificatele de trezorerie cu dobândă putând fi cumpărate de societăți bancare din România, în nume propriu și/sau în numele clienților lor, persoane juridice.

Cererile de subscriere se depun la Banca Națională a României până cel mai târziu cu două zile înainte de data vânzării, până la ora 12,00 a respectivei zile.

După închiderea subscrierii, Banca Națională a României îi va informa pe participanți, în cel mai scurt timp, asupra accepțării sau neaccepțării, totale sau parțiale, a cererilor depuse.

Art. 7. — Plata certificatelor de trezorerie cu dobândă subscribe se va face la data emisiunii, prin debitarea contului cumpărătorului, deschis la Banca Națională a României, cu suma reprezentând valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă cumpărate.

Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu dobândă se va face la data scadenței, prin creditarea contului deținătorului cu suma reprezentând valoarea nominală plus dobânda.

Art. 8. — Lansarea emisiunilor de titluri de stat se efectuează prin Banca Națională a României, care acționează în calitate de agent al statului, de plată, înregistrare și transfer.

Art. 9. — Certificatele de trezorerie cu dobândă nu se emit în formă fizică. Proprietatea asupra acestora va fi înregistrată la Banca Națională a României, iar orice schimbare a titularului dreptului de proprietate va fi anunțată acestuia în conformitate cu procedura stabilită.

Art. 10. — Prezenta emisiune nu beneficiază de facilități fiscale.

Art. 11. — Direcția generală creanțe și angajamente interne și externe ale statului din Ministerul Finanțelor va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Nicolae Constantinescu,
secretar de stat

București, 3 octombrie 1996.
Nr. 1.933.

★

DECIZIE
privind aprobarea soluțiilor referitoare la aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 2/1996

Comisia centrală pentru aplicarea unitară a prevederilor legale în domeniul impozitelor indirecte, constituită în baza Ordinului ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 1.290/1993, aprobă soluțiile prevăzute în anexă, referitoare la aplicarea unitară a prevederilor unor articole din

Ordonanța Guvernului nr. 3/1992, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 12 decembrie 1995, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 2/1996, adoptate potrivit procesului-verbal încheiat de comisie la data de 18 iunie 1996.

Președintele comisiei
Gheorghe Paicu,
secretar de stat

CVISION
TECHNOLOGIES

București, 25 iunie 1996.

SOLUȚII

**referitoare la aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 3/1992,
republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 12 decembrie 1995,
modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 2/1996**

Articolul 6 litera A.d)

Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată operațiunile realizate de asociațiile familiale supuse impozitului pe venit în baza Decretului-lege nr. 54/1990, precum și liber-profesioniștii autorizați care își exercită activitatea în birouri sau cabinete individuale ori prin asociere în baza unor contracte de societate civilă.

Articolul 6 litera A.h) 6

Banca Națională a României și societățile bancare sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile rezultate din activitatea specifică autorizată, prevăzute la cap. III din Statutul Băncii Naționale a României, aprobat prin Legea nr. 34/1991, și, respectiv, la art. 15—24 din Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară.

Nu sunt scutite vânzările de imobile către salariați, cu excepția celor construite și date în folosință înainte de introducerea taxei pe valoarea adăugată. De asemenea, nu sunt scutite tranzacțiile cu bunuri mobile și imobile în executarea creanțelor.

Articolul 6 litera A.i) 8

1. Produsele reziduale rezultate din activitatea industrială cuprind rebuturile, materialele recuperate și deșeurile înregistrate în contul contabil 346 „Produse reziduale”, conform normelor metodologice de utilizare a conturilor contabile, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 704/1993. Încadrarea corectă în reglementările de mai sus revine persoanelor prevăzute la art. 11 din Legea contabilității nr. 82/1991.

2. Vânzarea de produse reziduale rezultate din activitatea industrială, de materiale recuperate din casări de bunuri mobile și imobile, precum și de materiale colectate de la populație, este scutită de T.V.A., cu exercitarea dreptului de deducere, numai dacă sunt destinate utilizării în scop productiv.

Destinația bunurilor se prevede în mod obligatoriu în contractele încheiate între furnizor și beneficiar.

În situația în care la contractare sau, după caz, la livrare nu se poate stabili că bunurile sunt destinate utilizării în scop productiv, furnizorii sunt obligați să aplice T.V.A., iar beneficiarii au dreptul să-și exercite dreptul de

Același regim îl aplică și agenții economici care prestează servicii legate de operațiunile de mai sus, cum sunt cele privind: sortarea, presarea, balotarea, manipularea, depozitarea, transportul etc.

Articolul 8 ultimul alineat

Pentru serviciile de publicitate, consulting, studii și cercetare, cesiuni sau concesiuni ale dreptului de autor, de brevete, de licențe, de mărci de fabrică și de comerț sau alte drepturi similare, contractate cu prestatorii care au sediul sau domiciliul în străinătate, T.V.A. se plătește de beneficiarii cu sediul sau domiciliul în România, concomitent cu plata sumei datorate prestatorului extern.

Plata T.V.A. se face la organul fiscal la care beneficiarul este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.

Pentru taxa plătită potrivit prevederilor de mai sus, beneficiarii înregistrați la organele fiscale ca plătitori de T.V.A. își exercită dreptul de deducere, potrivit legii.

Filiera înregistrărilor este următoarea:

1. Privind reflectarea în contabilitate a prestărilor de servicii efectuate de prestatorii externi:

628 = 401	— cu valoarea facturii prestatorului extern;
401 = 446	— cu impozitul pe redevențe, reținut din suma datorată prestatorului extern;
446 = 5121	— cu impozitul vărsat la bugetul de stat;
401 = 5121	— cu suma achitată prestatorului extern.

2. Privind taxa pe valoarea adăugată:

- a) la plătitorii de T.V.A.
4426 = 5121 (5124)	— cu T.V.A. plătită de beneficiar, potrivit prevederilor pct. 4.3. din cap. IV al Hotărârii Guvernului nr. 809/1995;

- b) la neplătitorii de T.V.A.
635 = 446	— cu T.V.A. datorată de beneficiar;
446 = 512 (5124)	— cu T.V.A. plătită de beneficiar.

3) Înregistrarea în contabilitate a serviciilor prestate de prestatorii externi și livrarea către beneficiari numai pe baza facturilor primite de la aceștia.

Societățile comerciale care cedează o parte din veniturile obținute din vânzarea produselor supuse

determina suma cuvenită partenerului extern prin aplicarea cotei prevăzute în contractele încheiate asupra sumelor obținute din vânzarea produselor, exclusiv T.V.A. Taxa pe valoarea adăugată reprezintă, potrivit legii, un venit al bugetului de stat și, ca urmare, o parte din aceasta nu poate fi cedată partenerului străin.

Reflectarea în contabilitate a vânzării bunurilor în condițiile aplicării prevederilor Decretului nr. 276/1993 se face după cum urmează:

411 = %	— cu valoarea totală a facturii;
701	— cu prețul de vânzare al produselor finite, exclusiv T.V.A. colectată și suma cuvenită partenerului străin;
462	— cu suma cuvenită partenerului străin;
4427	— cu suma reprezentând T.V.A., determinată prin aplicarea cotei prevăzute de lege asupra sumelor cumulate din conturile 701 și 462;
462 = 446	— cu impozitul pe redevențe, reținut din suma datorată partenerului străin;
446 = 5121	— cu impozitul vărsat la bugetul de stat;
462 = 5121	— cu suma achitată partenerului străin.

Articolul 13

1. Bunurile reținute de casele de amanet, ca urmare a nerestituirii împrumutului, se înregistrează în gestiune, corespunzător prețului de piață, care reprezintă și baza de impozitare pentru operațiunile impozabile prevăzute de art. 2.2 din ordonanță.

2. Transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor mobile și imobile prin executare silită intră în sfera de aplicare a T.V.A., conform art. 2 din ordonanță.

Caracterul impozabil sau scutit de T.V.A. este determinat de calitatea debitorului, astfel:

a) operațiunea este impozabilă când debitorul este agent economic înregistrat la organul fiscal competent ca plătitor de T.V.A. și care și-a exercitat dreptul de deducere pentru taxa aferentă bunurilor mobile și imobile predate prin executarea silită;

b) operațiunea este scutită de T.V.A., dacă debitorul este persoană fizică, persoană juridică neînregistrată la organul fiscal competent ca plătitoare de T.V.A., precum și când:

- bunurile în cauză sunt scutite de T.V.A. potrivit legii;
- debitorul, deși este agent economic înregistrat ca plătitor de T.V.A., nu și-a exercitat dreptul de deducere prevăzut de lege pentru T.V.A. aferentă bunurilor mobile și imobile în cauză;

c) baza de impozitare pentru operațiunile supuse T.V.A. o constituie prețul stabilit prin licitație, conform art. 13 lit. g)

În situația în care prețul de licitație nu este stabilit în condiții exclusiv T.V.A., conform prevederilor de mai sus, T.V.A. cuvenită bugetului de stat se determină prin aplicarea cotei recalculate asupra sumei la care s-a încheiat licitația;

d) agenții economici sunt obligați să comunice, în scris, organelor fiscale la care sunt înregistrați ca plătitori de T.V.A., toate cazurile în care s-a declanșat procedura de executare silită.

Organele fiscale au obligația ca, pe baza comunicărilor primite sau din oficiu, pe baza afișelor sau publicațiilor de vânzare, să ia măsuri pentru introducerea titlului de creanță reprezentând T.V.A. cuvenită bugetului de stat;

e) transferul proprietății bunurilor în executarea creanțelor se consemnează în mod obligatoriu în facturi emise de agenții economici în condițiile prevăzute de art. 25 din ordonanță, indiferent dacă vânzarea a avut loc pe bază de licitație sau dacă bunurile s-au predat pe bază de înțelegere între debitor și creditor.

Articolul 17 litera C.f)

Bunurile și serviciile destinate realizării obiectivelor finanțate din fondul PHARE sunt supuse cotei zero de T.V.A.; cota zero se realizează în condițiile prevăzute de pct. 3 lit. A., B. și C. din Precizările privind modul de restituire a taxei pe valoarea adăugată, anexă la Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 2.443 din 27 decembrie 1995.

Articolul 18

Conform prevederilor pct. 10.3 lit. f) din normele aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 809/1995, nu poate fi dedusă T.V.A. aferentă bunurilor pierdute pe timpul transportului, bunurilor lipsă sau depreciate calitativ constatate pe bază de inventariere peste normele legale, neimputabile.

Prevederile de mai sus se aplică pe baza documentelor întocmite pentru preluarea bunurilor de la transportator, precum și pentru înregistrarea lor în gestiunea societății comerciale.

Taxa pe valoarea adăugată facturată de furnizori, aferentă bunurilor aflate în situația de mai sus, nu se mai înregistrează în contul 4426 „T.V.A. deductibilă”, ci în contul 635 „Cheltuieli cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate”.

Pentru bunurile lipsă sau depreciate calitativ, constatate după înregistrarea bunurilor în gestiune, pe bază de inventariere, peste normele legale, neimputabile, se datorează T.V.A. Operațiunea se reflectă în contabilitate prin înregistrarea 635 „Cheltuieli cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate = 4427 „T.V.A. colectată”, conform normelor metodologice de utilizare a conturilor contabile, aprobate prin

Articolul 20

Agenții economici care realizează atât operațiuni care dau drept de deducere a T.V.A. conform art. 18 din ordonanță, cât și operațiuni scutite fără drept de deducere, calculează taxa deductibilă pe bază de pro rata determinată, potrivit Deciziei Comisiei centrale pentru aplicarea unitară a prevederilor legale în domeniul impozitelor indirecte nr. 7/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 19 ianuarie 1996.

În situația în care aplicarea pro ratei în condițiile prevăzute de Decizia nr. 7/1995 nu asigură determinarea corectă a T.V.A. aferentă bunurilor și serviciilor destinate realizării operațiunilor prevăzute de art. 18 din ordonanță, Ministerul Finanțelor poate aproba criterii specifice pentru exercitarea dreptului de deducere.

Aprobarea se dă la cererea justificată a agentului economic în cauză, iar criteriul propus va fi analizat și avizat de organul fiscal la care agentul economic respectiv este înregistrat ca plătitor de T.V.A.

Societățile comerciale care vând atât mărfuri scutite de T.V.A. fără drept de deducere, cât și mărfuri supuse T.V.A., își exercită dreptul de deducere după următorul criteriu:

a) Jurnalul pentru cumpărări se va ține separat pentru:

- bunuri și servicii aprovizionate pentru nevoile firmei și care se acoperă din adaosul comercial practicat, potrivit legii;
- mărfuri cumpărate în vederea vânzării și care se înregistrează în contul 371 „Mărfuri“, conform normelor legale privind reflectarea operațiunilor în contabilitate;

b) pro rata stabilită potrivit Deciziei nr. 7/1995 se va aplica numai asupra sumei reprezentând T.V.A. aferentă bunurilor și serviciilor aprovizionate pentru nevoile firmei;

c) pentru mărfurile supuse T.V.A. la cumpărare nu se poate exercita dreptul de deducere dacă vânzarea s-a făcut în condiții de scutire de T.V.A. [art. 171 alin. (3) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată]. În situația în care

vânzarea s-a efectuat după exercitarea dreptului de deducere, taxa nedeductibilă se înscrie în roșu la rândul 17 din decont „Regularizări“.

Societățile comerciale răspund de corecta reflectare a operațiunilor în jurnale și decont, astfel încât T.V.A. dedusă să fie strict aferentă bunurilor și serviciilor destinate operațiunilor prevăzute la art. 18 din ordonanță, având totodată și obligația de a comunica, în scris, organelor fiscale la care sunt înregistrate ca plătitoare de T.V.A. exercitarea dreptului de deducere pe baza criteriului specific de mai sus.

Articolul 25

Agenții economici sunt obligați să completeze toate datele prevăzute în Declarația de înregistrare pentru plătitorii de impozite (model IMP1), aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 224/1993, iar organele fiscale au obligația să stabilească, înainte de atribuirea codului fiscal, calitatea de plătitor sau de neplătitor de T.V.A., corespunzător datelor înscrise la rd. 7.1 și 8 din declarație.

Codul fiscal ce se va atribui agenților economici care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru plătitorii de T.V.A. (cifra de afaceri de peste 50 milioane lei pe 12 luni sau prin opțiune pentru cei care au declarat o cifră de afaceri inferioară plafonului de mai sus) va conține în mod obligatoriu litera „R“.

Organele fiscale sunt obligate să nu primească deconturi ale agenților economici al căror cod fiscal înscris în spațiul special prevăzut de formularul-model, aprobat prin Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 320/1996, nu conține litera „R“.

Nerespectarea prevederilor de mai sus atrage răspunderea persoanelor vinovate pentru pagubele produse prin exercitarea nelegală a dreptului de deducere sau prin restituirea diferențelor de T.V.A. constatate de organele vamale potrivit Ordinului ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 1.566/1995.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 55.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adrese pentru publicitate: Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, str. Dăncușilor nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, telefon 668.55.58 și 614.17.39.